

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119200553
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3119200553.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a členov senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v spore žalobcu: Y. O., bytom L. W. XXX/X-XX, J., proti žalovanej: B. V., bytom O. XX/XX-XX, B., zast. Y. V., bytom O. XX/XX-XX, B., o vrátenie spotrebovaného výživného, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. januára 2020, č. k. 21Pc/2/2019-70, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. návrh zamietol a výrokom II. žalovanej proti žalobcovi nepriznal náhradu trov konania. Rozhodoval na základe návrhu, ktorým sa žalobca domáhal od žalovanej zaplata sumy 1.260,- eur z dôvodu, že od 14.06.2017 do decembra 2018, teda po dobu 18 mesiacov, exekútor vykonával zrážky z jeho dôchodku z dôvodu jeho vyživovacej povinnosti voči žalovanej, a to aj napriek tomu, že jeho vyživovacia povinnosť bola voči žalovanej zrušená súdnym rozhodnutím ku dňu 14.06.2017. Žiadal tiež zaplatiť sumu 744,06 eur, predstavujúcu rozdiel medzi skutočným dlžným výživným a vymáhaným súdnym exekútorom. Ďalej žiadal od žalovanej zaplatiť sumu 2.000,- eur ako náhradu škody z dôvodu, že žalovaná podala návrh na zriadenie exekučného záložného práva, čím obmedzila jeho zákonné právo nakladať so svojim majetkom. Nakoniec žiadal zaplatiť od žalovanej sumu 840,- eur, nakoľko túto sumu žalovanej proti jej podpisu odovzdal dňa 06.08.2014, žalovaná túto sumu zatajila a neodovzdala ju súdnemu exekútorovi, čím sa nezákonne obohatila. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil ust. § 78 ods. 2 Zákona o rodine, § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka a výsledkami vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že návrh nie je dôvodný. Súd konštatoval, že nebol dôvod posudzovať oprávnenosť vedenej exekúcie na výživné. Ak by mal žalobca nejaké výhrady, mal možnosť sa vyjadriť a vznášať námietky v priebehu exekučného konania. Exekúcia sa viedla pre dlh na výživnom a bežnom výživnom. Fakt, že pokračovala aj po zániku vyživovacej povinnosti svedčí iba o tom, že vymáhaná suma ešte nebola celkom vymožená. Súd zdôraznil, že v exekúcii sa vymáhajú aj trovy exekúcie. Čo sa týka odovzdania sumy 840,- eur, súd uviedol, že túto skutočnosť žalobca bez pochybností nepreukázal, žalovaná prevzatie tejto sumy poprela. Pre uplatnenie náhrady škody neboli naplnené zákonné predpoklady. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania súd odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že súd prvej inštancie porušil zákon, ak žalobu o vrátenie spotrebovaného výživného posudzoval podľa Občianskeho zákonníka, nakoľko spotrebované výživné rieši Zákon o rodine v § 78. Súd mal preto postupovať v

zmysle uvedeného ustanovenia Zákona o rodine. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. K podanému odvolaniu sa žalovaná nevyjadрила.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. V predmetnej veci žalobca odvodzoval nárok na vrátenie spotrebovaného výživného od žalovanej na základe toho, že súdny exekútor svojvoľne vykonával zrážky od 14.06.2017 do decembra 2018 a exekútor vyčíslil vymáhaný dlh v exekučnom konaní vo vyššej sume, než v skutočnosti podľa neho mal byť.

6. Podľa § 78 ods. 2 Zákona o rodine, ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

7. Povinnosť vrátiť výživné pri plnoletej osobe vzniká vtedy, ak súd rozhodne o zrušení (alebo znížení) výživného, pričom povinnosťou je vrátiť to výživné, ktoré presahuje priznanú mieru.

8. V danej veci žalobca aj podľa názoru odvolacieho súdu v konaní nepreukázal, že by si voči žalovanej plnil svoju vyživovaciu povinnosť aj po jej zániku ku dňu rozhodnutia súdu o zrušení jeho vyživovacej povinnosti, t. j. po dni 14.06.2017. Na dlžné i bežné výživné však prebiehala exekúcia, pričom zo skutočnosti, že táto prebiehala aj po zániku žalobcovej vyživovacej povinnosti nemožno vyvodiť, že plnil zaniknutú vyživovaciu povinnosť, plnenie na ktorú by mala následne žalovaná povinnosť vrátiť žalobcovi. Ak sa vymáhalo v exekučnom konaní výživné, neznamená to, že okamihom zrušenia vyživovacej povinnosti súdom príde k zastaveniu vymáhania výživného, ktoré už vzniklo a na ktoré mala žalovaná nárok.

9. Ak sa žalobca domnieval, že súdny exekútor vykonával zrážky nad rámec správne vymáhanej dlžnej sumy, mal možnosť brániť sa dostupnými právnymi možnosťami proti takémuto postupu (napr. podaním námietok proti exekúcii alebo návrhu na zastavenie exekúcie).

10. Preto, ak za danej situácie v zmysle uvedeného súd prvej inštancie žalobu voči žalovanej zamietol, rozhodol správne a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní mala plný úspech žalovaná, preto jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní jej však žiadne trovy nevznikli, preto odvolací súd rozhodol o nepriznaní tohto nároku žalovanej.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).